

ELHUNYT MAGYAR JÓZSEF PROFESSZOR

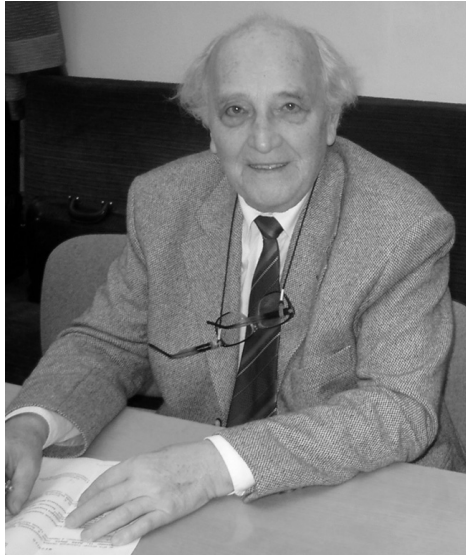
Megrendülten és mély fájdalommal tudatjuk, hogy a magyar gépészmérnök-társadalom kiemelkedő egyénisége, Dr. Magyar József, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem professzora, volt tanszékvezető egyetemi tanára 2011. május 14-én, életének 84. évében elhunyt.

Magyar József 1928 január 8-án született Miskolcon. Itt végezte elemi- és középiskolai tanulmányait, 1946-ban érettségizett. A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán 1950-ben szerzett gépészmérnöki oklevelet. Már hallgató korában foglalkozott tudományos kutatási feladatok megoldásával, dolgozott a Gépelemek Tanszéken, ahol gyakornokként részt vett az oktatói munkában is. Rövid ideig az iparban üzemmérnöként tevékenykedett, majd 1950-től a Gépelemek Tanszéken először tanársegéd, majd, adjunktus, később docens. 1965-től tanszékvezető a Villamosmérnöki Kar Géptan Tanszékén. 1967-ben egyetemi tanári kinevezést kapott. 1969-től 1976-ig a Gépészmérnöki Kar Gépelemek Tanszékének vezetője volt.

A gépelemek tárgy előadójaként évtizedeken át korszerűsítette az előadási és gyakorlati tananyagot. Szemléltetést hozott a szerkezeti kölcsönhatások rendszereszméletű tárgyalásával, ami pontosabb géptervezési eredményekhez vezetett. 1971-re elkészült az a közel 1000 oldalnyi sokszorosított előadás-vázlata és tervezési segédlete, amelyet nemcsak a hazai, hanem külföldi főiskolák és egyetemek is hasznosítottak. Rektori díjat kapott a 16 x 3 órás laboratóriumi oktatási programja, amelynek teljes gépi felszerelését, bemutató eszközeit, műszerezését a tanszéke saját erőből teremtette meg. A laboratóriumi program tanulmányozására még a 80-as években is jöttek külföldi egyetemi oktatók.

Kezdeményezésére jött létre a BME Gépészmérnöki Karán a Géptervező Szak és annak Gépszerkesztő Ágazata. Kidolgozta a szak és az ágazat tantervét és több tantárgyának programját. Az 1990-es reformban a Géptervező Modul és az Alkalmazott Mechanika Modul Modulbizottságok elnökeként e két, igen sikeres képzési irány tantervének és tantárgyprogramjainak kidolgozását irányította. Számos mérnöktovábbképző tanfolyama segítette a korszerű géptervezésért tevékenykedő mérnökök munkáját.

Aktívan részt vett a tudományos közéletben. Az MTA

Gépszerkeztani Bizottságának titkáráként, majd elnökeként - 3 évtizedes munkájával - sokat tett a gépszerkeztan tudományos elismertetéséért és a tudományterület oktatásáért. Megteremtette és hosszú időn keresztül vezette a hazai tribológiai tudományos szervezeteket, a Gépipari Tudományos Egyesület Tribológiai Szakosztályát, és az MTA Gépszerkeztani Bizottság Tribológiai Albizottságát.

Sokrétű ipari szakértői tevékenysége során a magyar fél szakértője volt nemzetközi jogvitákban. Tanulmányai ala-

pozták meg a hazai csavarszivattyú-gyártást és annak fejlődését. A csavarszivattyúval kapcsolatosak szabaldalmi megkapták a svéd, a svájci, az angol és a német védeltséget is. A magyar csavarszivattyú gyártásnak abban az időben a kelet-európai országokban nem volt konkurenciája. Kiemelkedő munkájáért számos elismerést kapott:

- Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1967),
- Rektori Nívódíj (1978),
- Miniszteri Dicséret (1979),
- GTE Emlékérem (1980, 1983),
- Bánki Donát Emlékérem (BME, 1982),
- Kármán Tódor Emlékérem (1994),
- Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1996),
- Professor Emeritus (BME, 1997),
- Miskolci Egyetem Gépészmérnöki Kar Emlékérem (1998),
- Muttnyánszky Ádám Díj, (2003),
- Botka Imre Díj (2004).

Jelentékeny szervezőmunkát végzett a Magyar Mérnöki Kamara, Gépészeti Tagozat elnökeként. Munkatársai, utódai, tanítványai, a tudományos és tanítói munkájukban, gyakran támaszkodtak személyes segítőkészségére. Tanított, irányított - példát adva tudásból, akaraterőből, emberségből.

Hiányát megérezzük, emlékét örökre megőrizzük!

*Váradi Károly, az MTA doktora,
tanszékvezető egyetemi tanár,
BME Gép- és Terméktervezés Tanszék*